

[Kurt Hansen]

oden. Arbejdsministeren ved jo godt, at det var noget af det samme, som f. eks. SID krævede i sit forslag fra 1975. Der skulle være en ensartet ydelse svarende til arbejdsløshedsdagpengene.

Vi har endvidere sagt, at efterlønsordningen alene skal være gældende for lønarbejderne. Det kan ikke være rigtigt, at der i en efterlønsordning, som skal administreres af de A-kasser, som arbejderne igennem historien har sloges for at få oprettet, skal være selvstændige erhvervsdrivende med. Vi har hele tiden sagt: vi ønsker ikke, at de selvstændige skal være i en arbejdsløshedskasse. De kan selvforsikre sig eller lave opsparinger af den ene eller den anden art, men de har intet at gøre med A-kasser. A-kasser er noget, der historisk set er snævert forbundet med fagforeningerne og fagbevægelsen i det hele taget.

Endvidere må det være oplagt, set ud fra et socialistisk synspunkt, at det er arbejdsgiverne, der betaler hele ordningen. Det kan jo ikke være sådan, at nogle arbejdere skal være med til at betale for deres egen frasortering. Det virker altså, som om man stiller tingene temmelig meget på hovedet.

Hvis man vil sikre frivillighedselementet totalt, så kan man gøre det ved at stemme for det ændringsforslag, som VS har stillet, der sikrer, at det er muligt at gå ud og ind af en sådan ordning. Der kan jo godt være mennesker, der kommer til at foretage en disposition, som de nogle år senere ikke mener er rigtig.

Så er der ændringsforslaget om de 200 timer. Der mener jeg, at paragraffen er blevet temmelig meget opblødet i forhold til det lovforslag, der blev lagt frem i foråret. Når vi alligevel har opretholdt ændringsforslaget, så er det, fordi vi mener, at det i selve lovteksten er rimeligt at gøre klart, at de 200 timer alene omfatter indtægtsgivende arbejde.

Lad mig kort nævne de øvrige ændringsforslag. De konservatives ændringsforslag kan vi naturligvis ikke stemme for, ligesom vi heller ikke kan stemme for retsforbundets ændringsforslag. Vi kan stemme for det ændringsforslag, som DKP har stillet uden for betænkningen, og vi kan selvfølgelig stemme for de ændringsforslag, vi selv har stillet, og hvor SF har hængt sig på nogle af dem.

Vi kan stemme for SFs ændringsforslag i øvrigt, minus det ændringsforslag, der lægger op til at lave en kombination af efterløn og erhvervsarbejde. Jeg kan se, at der kan ligge nogle rigtige tanker i det, men jeg mener, at det skal gennemarbejdes betydeligt mere, end at det blot lige kan vedtages ved et ændringsforslag. Der vil reelt ligge nogle muligheder for arbejdsgiverne for at lave yderligere frasorteringer, for yderligere at presse den arbejdskraft, der er på deltid. Der kan også tænkes at blive etableret nogle splittelser imellem arbejderne på en enkelt arbejdsplads inden for et bestemt fagligt område. Vi vil godt have det diskuteret betydeligt grundigere igennem, før vi tager endelig stilling til det, så derfor vil vi til dette ændringsforslag undlade at stemme.

Lindinger (EP):

Erhvervspartiet har jo ikke skjult sin sympati for den regeringskonstellation, vi har i SV, og har også med sin ene stemme været medvirkende til, at regeringen kan få flertal i såvel arbejdsmarkedsudvalget som i mange andre udvalg. Det betyder ikke, at man her ved har forpligtet erhvervspartiet til at stemme for alt, hvad der kommer fra udvalgene, og jeg må sige, at jeg er skuffet over den form, hvori efterlønsforslaget nu fremsættes som lovforslag i folketinget. Der er tre grunde til, at erhvervspartiet ikke vil kunne stemme for.

For det første tror jeg ikke på, at arbejdsløsheden, som ligger os alle meget på sinde her, lettes i en grad, der står i forhold til antallet af de personer, der vil være nødsaget til at gå over på efterløn.

For det andet tror jeg ikke på, at princippet om lighed før loven ikke angribes her. Der er befolkningsgrupper, der vil have stor fordel af denne lov, der er andre, der vil få ulemper ved den, og jeg tænker ikke direkte på, at det måske er dem, der får efterløn, der får fordel. Der kan også være andre måder, hvorpå fordele kan komme for andre. Måske vil der ske en vis presning af de ældre. Forslaget er i hvert fald efter min mening, jeg vil ikke sige, det er på nogen måde sjasket, tværtimod, men jeg føler ikke, at det er tilstrækkelig gennemtænkt.

Den tredje ting er, at arbejdsgiverne i det land, som må bære så utroligt mange byr-